

egentlig ud paa, at ingen Andre maae komme til Kundskab om Skatteansættelserne end netop de, der søge Oplysning om deres egen Skatteansættelse. Jeg troer ikke, at dette kan gaae an. Naar en Skatteligning fremlægges til Eftersyn, og Skatteyderne skulle bedømme, hvorvidt de ere satte i en passende Skat, vil det for de Allerfleste være nødvendigt at sammenligne deres Ansættelse med Andres. Dersom den gavnlige Bestemmelse om, at man kan klage ogsaa over Andres Skatteansættelse, skal kunne gennemføres, vil det jo navnlig være aldeles umuligt at gaae ind paa det ærede kjøbenhavnske Medlems Endringsforslag, og derfor har det ærede Medlem ogsaa foreslaaet, at den Bestemmelse skal gaae ud. Men jeg mener nu rigtignok, at just denne Bestemmelse, at man kan klage over Andres Ansættelse, vil bidrage til, at man efterhaanden kommer til rigtige Angivelser af Indtægterne. Jeg indseer imidlertid meget godt, at der kan følge Misligheder af Skatteansættelsernes Offentliggjørelse, og jeg har derfor ogsaa engang været betænkt paa at stille Forslag om, at der ikke maatte trykkes Noget af det, som saaledes forelaa til offentligt Eftersyn angaaende Skatteydernes Indtægter. Jeg blev imidlertid dengang gjort opmærksom paa, at det kunde siges at være stridende mod Trykkefrihedsloven at fastsætte, at det, som fremlaa til offentligt Eftersyn, og som kunde omtales i Forsamlinger af Flere, ikke maatte trykkes, og dette Hensyn gjorde, at jeg ikke i sin Tid fastholdt hiin Tanke og stillede noget Endringsforslag derom. Dersom det ærede Medlem imidlertid vil gaae med mig i den Retning, og dersom navnlig ogsaa den høitærede Finansminister troer at kunne gaae ind paa, at man forbyder Trykning af Skatteansættelserne, vil jeg bidrage til, at et Forslag derom kan komme frem til tredje Behandling. Der er dog ganske vist noget Underligt i, at det paa den ene Side strengt forbydes Skattecommissionsonerne at aabenbare, hvad der er kommet til deres Kundskab om Skatteydernes Forhold, og at man paa den anden Side, saa meget det skal være, kan offentliggjøre Resultaterne af disse Opgjørelser. Det forekommer mig, at det ikke vilde være stridende mod Trykkefrihedslovgivningen, om man aldeles forbød

det Slags Offentliggjørelser. Dette ligger jo imidlertid ikke for nu. Det Forslag, som er stillet af den ærede kjøbenhavnske Landsbhingsmand, kan jeg derimod, som sagt, ikke gaae ind paa.

Halbøger: Hvis Krigsskatloven af 21de Marts 1864 var bleven modtagen med nogen Belvillie eller idetmindste ikke med Uvillie, saa vilde jeg finde det meget berettiget af de ærede Herrer, at de holde paa, at man skal blive ved det samme System, som man dengang havde, især da de troe, at denne Lov kun vil have en kort Varighed; men da jeg tør paastaae, at der ikke er nogen Lov, som er udkommen siden Indførelsen af vor frie Forsatning, der har vaft saa megen Misforøielse og Uvillie, baade hos Skatteyderne og hos dem, der skulle ligne Skatten, som den nævnte Krigsskatlov, troer jeg, det vil være høist urigtigt at beholde dette System længer end høist nødvendigt. Blandt de Momenter, der skulle tages i Betragtning ved denne Bestatning, troer jeg, at navnlig Befolkningens Tæthed har været vildledende for Communalbestyrelserne i det Hele taget; de have ikke kunnet forstaae, hvorledes en større Folkemængde skulde kunne bevirke, at der blev en større Skatteevne i en Commune; det Modsatte er som oftest Tilfældet. Vi have havt den Erfaring i det Amt, hvor jeg har havt med Sagen at gjøre, at Folkemængden ikke er noget Moment, der bevirker en forøget Skatteevne; den kan snarere virke til at nedsætte den. Naar vi saaledes see hen til en Commune, der ligger her i Nærheden, nemlig Frederiksberg Sogn, saa vil netop dette vise sig her. Der bliver i dette Sogn i denne Tid opført Arbejderboliger af det clausenske Fideicommiss til 350 Familier, og man seer af Communalbestyrelsens Forhandlinger, at de derude ere meget bekymrede for den forøgede Folkemængde. Hvis en større Folkemængde var et Legu paa, at Sognet fik en større Skatteevne, saa vilde de vist ikke være saa ængstelige, som de ere; men de udtale bestandigt, at de maae være forberedte paa større Opkrævninger, end de ellers have, for at kunne bygge nye Fattighuse, og jeg troer, at de have henvendt sig til Fideicommisset for at faae